

БРАТЯ ГРИМ

ЗЛАТНАТА РИБКА

Превод от руски: Васил Велчев, 2009

chitanka.info

Някога, ала много отдавна, на морския бряг живеел един беден рибар в своята стара колибка. Един ден, както обикновено, той отишъл за риба.

— И да не си се върнал с празни ръце! — извикала подпре му неговата свадлива жена.

Рибарят хвърлил мрежата си веднъж, хвърлил дважд — но нищичко не уловил. Като я хвърлил за трети път, видял, че вътре помръдва една-единствена рибка. Люспите ѝ блестели като слънце, защото били от чисто злато!

— Що за чудо е това? — изумил се старецът.

А рибката проговорила с ясен човешки глас:

— Не ме убивай, добри човече! Аз съм дъщерята на Морския цар! Ако ме пуснеш, ще изпълня всяко твое желание.

Старецът бил жалостив. Без да се замисля, той веднага я хвърлил в морето. Тогава златната рибка пляснала с лъскавата си опашка и отплувала, та се не видяла.

Върнал се вкъщи рибарят и заразказвал на жена си какво му сее случило през деня.

Като чула за златната рибка, старицата започнала да го хока:

— Глупак такъв! Щом тази рибка изпълнява желаня, трябваше да ѝ поискаш нещо! Виж на какво е заприличало старото ни корито! Не можа ли да я помолиш за ново?

Тичай бързо на брега, повикай я и ѝ кажи, че имаме нужда от здраво корито!

И го натирила навън.

Хукнал рибарят към брега и срам не срам, повикал златната рибка. Тя веднага подаде глава от водата и попитала:

— Викаш ли ме, рибарю? Кажи какво искаш и начаса ще го имаш.

Старецът я помолил за ново корито.

— Ти си добър човек — каза рибката. — Затова че ме пусна в морето, ще изпълня молбата ти. Върви си по живо, по здраво. Като се прибереш, на мястото на старото пробито корито ще намериш чисто ново, лъскаво и здраво.

Хукнал обратно рибарят, нямал търпение да зарадва бабата. Ала още щом го видяла, тя започнала да го хока:

— Глупак такъв! Явно тази рибка наистина изпълнява желаня!

Трябваше да поискаш повече! Виж на какво е заприличала старата ни колиба! Не можа ли да помолиш за къща? Тичай бързо на брега, повикай рибката и ѝ кажи, че имаме нужда от къща!

И го изпълни.

Замъкнал се рибарят към брега и срам не срам, пак повикал златната рибка. А тя подаде глава от водата и попитала:

— Викаш ли ме, рибарю? Да не би да не ти хареса коритото? Кажи какво друго искаш и ще го изпълня.

Старецът я помолил за къща.

— Ех, рибарю... — въздъхнала рибката. — Ти си добър човек. Затова че ме пусна в морето, ще изпълня и тази твоя молба.

Върви си по живо, по здраво.

На мястото на старата си колиба ще намериш чисто нова къща.

Тръгнал обратно рибарят.

Вървял си по пътя и се чудел и маел дали ще се зарадва бабата.

Ала още като го видяла, тя започнала да го хока:

— Глупак такъв! Щом тази рибка изпълни и второто ти желание, трябваше да ѝ поискаш още повече! Виж каква хубава къща ни даде! Не можа ли да помолиш за по-голяма? Тичай, тичай бързо на брега, повикай я и ѝ кажи, че имаме нужда от дворец!

Потърлил се рибарят към брега и за трети път повикал златната рибка.

Викал, викал... Небето притъмняло и морето се развълнувало. По едно време дъщерята на Морския цар подаде глава от водата и попитала:

— Какво има, рибарю? Не ти ли хареса къщата?

Колкото и да се срамувал, старецът я помолил за дворец.

— Добре, рибарю — отвърнала чудната рибка. — Ти си добър човек. Затова че ме пусна в морето, ще изпълня и тази твоя молба. Върви си по живо, по здраво. А на мястото на новата къща ще намериш дворец.

Тръгнал обратно рибарят. Вървял и си мислел колко доволна и честита ще бъде жена му.

Ала още щом го видяла от портата на великолепия си дворец, пременена в гиздави дрехи и накичена със злато и скъпоценности, тя започнала да го хока:

— Глупак такъв! Трябваше да поискаш от рибката още повече! Тичай, тичай бързо на брега и ѝ кажи да ме направи царица!

Клетият рибар отново се отправил към морския бряг. Че като се разразила една ми ти буря! Страховити гръмотевици затрещели в небето, мътни пенести вълни се разбивали с ярост в скалите!

Старецът отчаяно завикал златната рибка. Викал, викал... Най-накрая тя подала глава от водата. Изслушала го мълчаливо, а после, без да продума, плеснала с лъскавата си опашка и отплувала, та се не видяла.

Седнал той да я чака, но рибката все не идвала.

По едно време блеснала ярка светкавица и в далечината рибарят видял, че на мястото на прекрасния му дворец се е сгушила старата му колибка, а пред нея се въргала пробитото корито на бабата.

Тръгнал той към къщи. Вървял и не знаел какво да си мисли.

Жена му го посрещнала на прага, обляна в сълзи, и още щом я видял, рибарят взел да я хока:

— Така ти се пада, глупава жено! Вместо да се радваш на онова, което имахме, ти не спря да искаш още и още!

На другия ден той отново отишъл за риба. Така направил и на третия ден, и през всички останали дни, но никога повече не видял дъщерята на Морския цар.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.